

olvasóinknak ezennel bemutatjuk, már eddig végezett; de nagy munka vár még ezután is reá! Az osztrák-magyar államvasuttársaságot, mely őt a magyarországi vonalaknak főigazgatójává választotta, meg kell győznie arról, hogy a leghatalmasabb társaság is tartósan csak úgy prosperálhat, ha az ő érdekei szoros összhangban állanak azon állam érdekeivel, melyen működni és tevékenységét kifejteni akarja. Ha e meggyőződés megszilárdult és a legkisebb részletekig érvényre jutott eme hatalmas társaság intéző köreiből, magától meg fog indulni az a nagy reformmű, melynek keresztül vitelét Magyarország méltán megvárhatja és melynek keresztül vite- lére és minden ízében érvényesítésére rátermettebb szakférfiu jelen- leg nincs, mint Hieronymi Károly.

Horváth Gyula.

Szül. 1845-ben, Háromszéken. Atyja Horváth Károly Három- szék igazgató királybírója és regalista volt. Anyja Béli Jozefa, fivére az 1854-ben kivégzett székely vértanúk egyike volt. Iskoláit Székely-Udvarhelyen, Marosvásárhelyen és a brassói szász gymna- siumban végezte. 1860-ban kiment a magyar legióba, honnan 1861-ben a heidelbergi egyetemre, s több német egyetemet bejárva, Német-, Olasz-, Török-, Görög- és Franciaországokat beutazva, 1863-ban haza tért. 1866-ban Küküllőmegyébe telepedett le s itt a megyei életben élénk részt vett. 1872-ben képviselővé választották, s Horváth Gyula a balközéphez csatlakozott, melyből Ghyczyvel kilépve, manda- datumát letette, de újra megválasztatott s 1875-ben a szabadelvű párthoz csatlakozott; 1876-ban a ház jegyzőjévé választatott, mely állásról azonban 1881-ben lemondott. 1879-ben a szegedi árvizhez több képviselő társával lement, hol is a vész tartama alatt oly kiváló és hasznos tevékenységet fejtett ki, hogy ezért királyi elismerésben részesült. Nemsokára a szegedi biztosi tanács tagjává neveztetett ki és itt 1879- és 1880-ban a kárfelvételi és kisajátítási bizottságokban mint elnök működött. A könyöradamá- nyok és építési anyagok kiosztását, mint bizottsági elnök végezte. 1880 végén ezen állástól királyi elismeréssel visszavonult, de csak- hamar új működési tért nyert. Ugyanis 1881-ben az alföldet fenye- gető árvizhez mint ministeri biztos küldetett le. Horváth Gy. itt is derekasan bevált. A védett vidéknek megmentéseért, a Lipótrend lovagkeresztjével lón kitüntetve. Az 1881. LII. t. c. megalkottatván. ennek végrehajtására Horváth Gy. küldetett ki és ő a 32 mértföld hosszú vonalat 8 hónap alatt mintegy 130 mérnök segítségével 8 millió köbméter földdel helyre állította, a hullámverések ellen Csong- rád, Hódmezővásárhely, Szentés és a többi városok alatt mintegy 5 mértföld hosszú szád- és téglafalat épített. A 45 □ mértföld kiterjedésű ártérfejlesztés külső munkáját már befejezte, az állam

által adott előleget egy az érdekeltek által felvett kölcsönnel fedezte, a financialis rendezést az alája rendelt 5 társulatnak befejezte, úgy, hogy a jövő évben a társulatok önkormányzata vissza lesz adva. Az 1881-ki árvizkor Szentés városa Horváthot diszpolgárává választotta, Mindszent városa hálafelirattal tisztelte meg és arcképét tanácsterme részére levétette, Csongrádmegye elösmerését és köszönetét átíratilag fejezte ki.

A kitüntetések, melyek Horváth Gyulát a király s az érdekelt vidék részéről érték, valóban megérdemelték voltak, mert az alföld

HORVÁTH GYULA.

vidékeinek magyarságát fenyegették, Horváth Gyula a szó legkomolyabb értelmében «ember volt a gáton» s vízvédelmi munkálataival oly emléket hagyott hátra, hogy a késő nemzedékek is áldani fogják nevét. Nincs is az alföldön népszerűbb név, mint Tisza Lajos mellett a Horváth Gyuláé. S e sorok írójának, mint erdélyi embernek, felette jól esik a tudat, hogy szintén erdélyi ember az, ki oly nagy és maradandó szolgálatokat tett a magyar alföldnek. De viszont ő is megszerette azt az áldott alföldet s annak sok jeles tulajdonnal ékeskedő értelmes magyar népét. Irt is a kettőről a «Hazánk s a külföld»-be egy pár rajzot, még pedig oly megkapó bensőséggel, oly ragyogó-szépen, hogy a világ bármely elsórangu írójának is becsületére vált volna.

magyarsága, az egy Tisza Lajos gróf kivételével, senkinek a világon nagyobb hálaival nem tartozik, mint Horváth Gyulának, ki nem uraskodni ment az alföldre, hanem nagy és nehéz munkát végezni, melyet aztán becsülettel és kiváló sikerrel végzett is.

Ama nagy veszedelmekkel szemben, melyekkel az árvizek az alföld érintett

Különben Horváth Gy. a politikai irodalomban is többször kiváló sikerrel forgatta a tollat. Régebben vezércikkeket irt az «Ellenőr»-be, majd utóbb a «Nemzet»-be is. A parlamenti vitákban nem feltűnő gyakran vesz részt, de mikor felszólal, mindig le tudja kötni a ház figyelmét, úgy beszédének tartalmassága, mint nyugodt és méltóságteljes előadása által.

Jánossy János.

Már másodizben képviseli a vág-vecsei kerületet az országgyűlésen. Nyitra megye legnépszerűbb papjainak egyike. Mióta a megye lakosa, állandóan tagja a megye törvényhatósági bizottságának, még pedig egyik legtevékenyebb tagja. Lelkészi hivatása mellett a politikai és társadalmi közéletnek szenteli összes erélyét és tevékenységét. Innét a bizalom személye, az elismerés ügybuzgalma iránt, innét népszerűsége.

De ő nemcsak tenni tud, hanem áldozni is. Nyitra-Ujlak, hol Jánossy plébános, ma is hálával emlékezik lelkészének egy jellemző tényére. Szigorú tél volt, az adóvégrehajtó a községre drákói szigorral jött, hogy behajtsa a hátralékot. A nép nem fizethetett; az exekutor elszedte mindenét, amiye volt. Sirás, jajgatás hangzott a községben. Ekkor a községházán megjelent Jánossy, a plébános és saját erszényéből kifizette megexekvált hivei összes adótartozását.

De ez nem minden. Mikor Ujlakra jött, ezt a hajdan tiszta magyar községet végkép eltótosodva találta. «Vissza magyarosítani azt» — ez lett papi működésének egyik célja. Az iskolán kezdte el. Csak egy osztályu népiskolát talált; kezét fogva az áldozatkész kegyurasággal, mindjárt az első évben életbe léptetett egy 2-ik osztályt, melynek tanítóját sajátjából tartja el 13 év óta. Emellett a kisdédóvodát, mely nagyrészt az ő utánjárásának köszöni létét, ingyen fával látja el.

Ezen áldozatkészségben azonban korán sincs kimerítve e derék papnak tevékenysége. Az ujlaki plébánialak a szegények, a szerencsétlenek, az ügyes-bajos emberek gyűlhelye, mindenki oda siet, hozzá megy tanácsért, vigaszért, közbenjárásért, segítségért. És a nemesszivü lelkész egész odaadással karolja fel a szegény emberek baját. Nem csoda, ha nemcsak saját hivei a szeretet és ragaszkodás őszinte érzetével csüngnek rajta, hanem a messze vidék bizalma és közbecsülése is környezi őt. Az utolsó képviselőválasztásnál két ellenjelöltje rútul megbukott, ő maga pedig majd ezer szótöbbséggel nyerte el a mandátumot.

Jánossy most 42 éves. Született Szereden, Pozsonymegyében. Pappá 1867-ben szenteltetett Székes-Fehérvárott Jekkelfalusy püspök által, ki a szép tehetségü fiatal papot gr. Brunswick Géza fia mellé rendelte nevelőül Martonvásárra; majd Érden káplánykodott